

отъ злото, или който знае да го търпи ;
ижъкъ храбъръ оня, който го гони и при-
слѣдува.

Карамзинъ.

147. Мѣдрий челькъ нетряба да има
много умнѣженї, защото двѣ мѣдрости
сѫ много за еднѣ кїшж. *Диогенъ.*

148. Много побѣды, много славѣ при-
носятъ ; иъ чисто — малко ползж. (*Истый.*)

149. Морално зло ся нецѣри, а още по-
вече разярыва, когато искаамы да искоре-
нимъ едно злоупотрѣблениe, съ друго, как-
то Н. П. безбожіето — съ суевѣріето, и
своеволството — деспотисма. *Монтеские.*

150. Много по щастливъ е тоя, когото
цѣль градъ почита и уважява, отъ оня,
комуто славата гърми по сичкий свѣтъ.

Франклайнъ

151. Много голѣмата строгость на ро-
дителиты къмъ дѣцата, гы поврѣжда.

Кн. Дѣморжкай.

152. Мѣчительть ся окрѣжява отъ тол-
бо много подли человѣци, чтото неможе отъ
тѣхъ на земїтѣ да плюе. *Де Волней.*

Н

153. На горделивыя му е подраго, да си
изгуби живота, отъ колкото му е тяжко,
другы му рѣкъ да цалуне. *Волней.*